8. Pahandus.

Kõrtsi wõeras (küsib kõrtsmiku käest): Ütelge mulle, kõrtsi papa, kas selle wiina sees stin on wett?

Kõrtsmik: Kas t'e stis ise aru kätte ei saa?

Kõrtsi wõeras: Ei saa!

Kõrtsmik (wihaselt): Noh, mis t'e stis küsite!

9. Worst worsti wastu.

Saarlane lõi Loigu talu koera labidaga maha, ja kutsuti mees sellepärrast kohtusse.

Kohtumees: Kuule, Priidu, miks sa selle koera maha lammutasid?

Priidu: Miks tua stis mind näksas!

Kohtumees: Kas sa ei oleks wõinud teda labida warrega hirmutada; miks sa nii jõledaste kohe lammutasid?

Priidu: Wõi jõledaste lammutasin! Kas tua, kuri waim, mind stis sabaga näksas?

Tarkuse sõnad.

Kui sa ise päikest näha ei taha, stis mine warju alla, aga ära riku mitte nende rõõmu, kes päikese paistel on.

Kes enam kahetseda ei wõi, see ei kõlba enam maa peale ega taewasse.

Mitmesugused usutunnistused on Jumala ees ükst kui mitmesugused keeled.

Usuga on lugu niisamuti kui terwisega; mida enam keegi tarwis arwab olewat sest rääkida, seda wähem tall teda on. Ust on südame terwis. Ükski arst ei tohi ennast stin wägise pakkuda. Mõnele hinge arstile piab üteldama: Häda sellele, kelle läbi pahandus tuleb!

Kättemaksmine on nõrga hingede parandus, tugewas rinnas ei ole temal mitte aset.

Kelleks inimesel julgust on, selleks leiab ta ka nõuu.

Laiskus on kuradi pea padi.

Iga inimese sees on natuke igast inimesest.

Tõel on paljalt üks karw, walel mitu.

Kes armastuse üle järele mõtleb, ei see enam armasta.

Kewade on armastuse elu, ja armastus elu kewade. Elad sa armastusele, stis elab igawene kewade su sees.

Raamatud on prillid, mille läbi maailma waadatakse.

Lase end painutada, aga mitte katki murda.

Üks loot ettewaatmist on parem kui üks nael awitamist.

Üks asjata elu on warajane surm.

Üks ainus kuu teeb mõnikord inimese wanemaks kui terwe aasta.

Kõige enam umbrohtu kannab rammus muld.

Kes mitte maa peal ei tunne omal isamaad olema, sell ei saa ka taewas taewast olema.

Seal ei puudu millalgi rõõmu, kus tööd, korda ja truust armastatakse.

Mis sa surnuid mehi weel auustad, kui sa neid elu ajal ei auustanud!

Meie „**Eestirahwa Kasuline Kalender**“ on juba mitmest aastakümnest saadik Eesti rahwa seas suure lahkusega wastu wõetud saanud ja meie loodame, et see lahkus ka tulewal aastal (1887) tema wastu elule jäeb. Oma tänu niisuguse lahke wastu wõtmise pärast saame meie praeguse Kalendri wälja andmise juures seeläbi tema pruukijate wastu ülesse näitama, et meie iga 100 ära müüdud kalendri peale ühe auuhinna wõi prämia anname. Iga 1887. aasta „Eestirahwa Kasulise Kalendri“ nime lehe peal on nummer; kunni 1887. aasta juuni kuuni saawad auuhindade wõitjate numrid ajalehes teada antud. Auuhinnad saawad loosi läbi ära jagatud ja wõiwad wõitwa numbriga Kalendri nimelehe sissesaatmisel 1887. aasta jooksul Tartus **H. Laakmanni** raamatu poest wastu wõetud saada.

Wõitjad wõiwad iga wõidunumri eest übe eksemplari wiimse lehekülje peal seiswatest raamatutest wäljawalida:

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1887, lk. 33